

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 10Er/779/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4213210637
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Filip Demo
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2023:4213210637.5

Uznesenie

Okresný súd Komárno v exekučnej veci oprávnenej: A. B., nar. X.X.XXXX, B. XXXX/XX, C. proti povinnému: D. B., nar. XX.X.XXXX, E. F. XXXX/XX, G. o vymoženie zostatku zaostaleho výživného v sume 200,- eur, bežného výživného v sume 150,- eur mesačne od 16.4.2013 a trov exekúcie, o námietkach povinného proti exekúcii a proti trovám exekúcie a o návrhu oprávnenej na zastavenie exekúcie

rozhodol:

I. Súd námietkam povinného proti exekúcii v časti zameškaného výživného v sume 5,- eur a v časti bežného výživného vo výške 150,- eur splatného 16.4.2013 v y h o v u j e.

II. Vo zvyšnej časti súd námietky povinného proti exekúcii ako aj námietky povinného proti trovám exekúcie z a m i e t a.

III. Súd exekúciu z a s t a v u j e.

IV. Súd povinnému u k l a d á povinnosť zaplatiť súdnemu exekútorovi JUDr. Ing. Jozefovi Štorekovi trov exekúcie vo výške 39,83 eur v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

1. Návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdnemu exekútorovi JUDr. Ing. Jozefovi Štorekovi dňa 24.4.2013 sa oprávnená (prostredníctvom svojej zákonnej zástupkyne – matky, nakoľko v tom čase nebola plnoletá) domáhala proti povinnému vymoženiu zaostaleho výživného vo výške 200,- eur, bežného výživného vo výške 150,- eur mesačne od 16.4.2013 a trov exekúcie, a to na základe právoplatného a vykonateľného rozhodnutia – rozsudku Okresného súdu Nové Zámky č.k. 10P/131/2012-36 zo dňa 11.7.2012.

2. Okresný súd Komárno vydal dňa 17.5.2013 poverenie na vykonanie exekúcie č. 5401 092563 pre súdneho exekútora JUDr. Ing. Jozefa Štoreka (EX 835/2013).

3. Dňa 5.6.2013 bolo povinnému doručené Upovedomenie o začatí exekúcie. Dňa 12.6.2013 súdny exekútor postúpil súdu námietky povinného proti exekúcii a proti trovám exekúcie (podanie zo dňa 10.6.2013), ktoré boli súdnemu exekútorovi doručené v zákonnej lehote (dňa 11.6.2013). V podaných námietkach povinný namietal, že ide o neodôvodnenú exekúciu. Poukázal na rozsudok OS NZ č.k. 10P/131/2012-36 zo dňa 11.7.2012, v zmysle ktorého zročné výživné za mesiace máj a jún 2012 činí čiastku vo výške 300,- eur. Tvrdil, že ku dňu podania námietok uhradil titulom zročného výživného sumu 255,- eur, zvyšných 45,- eur nevedel zaplatiť z dôvodu dlhodobej práceneschopnosti, s čím upovedomil aj zákonnú zástupkyňu oprávnenej. S touto sa slovne dohodol, že po ukončení práceneschopnosti jej zvyšnú sumu uhradí. Práceneschopnosť ukončil dňa 31.5.2013. Uviedol, že na výživnom nemá zaostalosť a poriadne ho platí, buď šekovou poukážkou alebo prevodom na účet zákonnej zástupkyne oprávnenej. Nevedel, na základe čoho od neho menovaná preto žiada 200,- eur ako zaostalé výživné,

keď rovnako ako on disponuje výpismi z banky a šekovými dokladmi, ktoré dokazujú úhradu zročného výživného i bežného výživného. Mal za to, že súdny exekútor bol zo strany zákonnej zástupkyne oprávnenej uvedený do omylu, nakoľko nebol oboznámený so skutočnosťami. Z uvedeného dôvodu nesúhlasil ani s predbežnými trovami exekúcie a žiadal, aby ho odškodnila zákonná zástupkyňa oprávnenej. Doplnil, že zo strany zákonnej zástupkyne oprávnenej už bol podávaný návrh na vykonanie exekúcie na jeho osobu, a to dňa 12.7.2012 pod zn. EX 2297/2012-2, ktorú exekúciu taktiež označil za neoprávnenú. K podaným námietkam priložil poštový poukaz zo dňa 13.11.2012 o zaplatení výživného v sume 85,- eur, poštový poukaz zo dňa 7.12.2012 o zaplatení výživného vo výške 220,- eur, výpisy z účtu: zo dňa 15.3.2012 o zaplatení výživného vo výške 100,- eur, zo dňa 16.4.2013 o zaplatení výživného vo výške 150,- eur a zo dňa 15.5.2013 o zaplatení výživného vo výške 150,- eur.

4. Zákonná zástupkyňa oprávnenej vo vyjadrení k podaným námietkam žiadala súd o vyžiadanie si všetkých dokladov od povinného o uskutočnení platieb výživného v roku 2012, či už formou prevodu z banky, poštovou poukázkou alebo priamym vkladom na účet oprávnenej. Tvrdila, že nemá všetky doklady, niektoré sa nachádzajú u súdneho exekútora, u ktorého podala druhý návrh na vykonanie exekúcie. Konštatovala, že v júli 2012 prebehlo súdne pojednávanie ohľadom zvýšenia výživného na maloletú oprávnenu, kde súd vyzval otca maloletej zaplatiť sumu 300,- eur (ako zaostalé výživné spätné) do 31.12.2012. Nakoľko otec maloletej zaplatil iba čiastku z tejto sumy, obrátila sa na exekútora. Pokiaľ ide o platbu povinného vo výške 85,- eur, táto bola započítaná na úhradu výživného za júl 2012, keďže za tento mesiac mal už zaplatiť výživné v sume 150,- eur a na súdnom pojednávaní predložil doklad o úhrade sumy 66,- eur. Tiež uviedla, že raz poslal povinný peniaze poštovým poukazom, avšak na zlu adresu a tieto peniaze sa mu vrátili, čo na súde nepovedal. Tiež poukázala na to, že raz si od nej povinný vyžiadal výdavkový doklad s tým, že ak mu ho pošle, pošle jej peniaze, čo sa do dnešného dňa nestalo. Konštatovala, že povinný má jedinú dcéru, na ktorú má platiť výživné a hoci má aj iné záväzky, resp. platby, za prvoradú považovala túto vyživovacia povinnosť.

5. Podľa § 243h Exekučného poriadku účinného od 1.4.2017, ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

Podľa § 50 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. (EP) v znení účinnom do 31.3.2017 povinný môže vzniesť u exekútora povereného vykonaním exekúcie do 14 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie námietky proti exekúcii, ak po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo bránia jeho vymáhateľnosti, alebo ak sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná. To isté platí, ak sa namieta, že oprávnený alebo povinný nie sú právny nástupcami osoby uvedenej v exekučnom titule. Námietky musia byť odôvodnené a na dodatočne uvedené dôvody sa neprihliadne. Ak po podaní námietok exekútor upustí od vykonania exekúcie (§46), o námietkach netreba rozhodnúť.

6. Námietky sú procesnou obranou povinného proti neprípustnej exekúcii, ktorých účelom je zastavenie exekúcie alebo upustenie od vykonania exekúcie z dôvodov taxatívne ustanovených v zákone.

Námietky nie sú opravným prostriedkom, ktorým by sa napádalo rozhodnutie štátneho orgánu (exekučný titul). Je to procesný prostriedok, ktorým možno vyvolať začiatok incidenčného sporu o prípustnosť exekúcie. Smeruje proti exekúcii, nie proti exekučnému titulu, proti upovedomeniu o začatí exekúcie, prípadne povereniu na vykonanie exekúcie.

Pri vznesení námietok sa uplatňuje koncentračná zásada. Námietky musia byť predovšetkým odôvodnené, pričom na dodatočne uvedené dôvody sa neprihliadne.

Exekučný poriadok ustanovuje, akými skutočnosťami je možné námietky proti exekúcii odôvodniť. Môžu nimi byť len dôvody, ktoré zákon pripúšťa. K iným dôvodom súd nemôže prihliadať (výnimkou sú len skutočnosti, na ktoré musí súd pri rozhodovaní prihliadnúť z úradnej povinnosti, napríklad strata spôsobilosti byť účastníkom konania). Navyše tieto skutočnosti môžu spočívať iba v skutočnostiach, ktoré vznikli po vydaní exekučného titulu a zároveň: a) ktoré spočívajú v zániku nároku, b) ktoré bránia vymáhateľnosti nároku, c) v dôsledku ktorých je exekúcia neprípustná, alebo d) v tom, že oprávnený nie je právny nástupcom osoby označenej v exekučnom titule.

7. Podľa § 201 ods. 1 EP v znení účinnom do 31.3.2017, predbežné trovy exekúcie určuje exekútor podľa osobitného právneho predpisu v upovedomení o začatí exekúcie. V rámci predbežných trov exekúcie

exekútor vyčíslil odmenu najviac v rozsahu ako pri upustení od exekúcie; náhradu výdavkov a náhradu za stratu času vyčíslil len v rozsahu ich skutočnej výšky v čase vydania upovedomenia o začatí exekúcie. Zároveň povinného upozorní, že ak dlh nesplní, tak trovy exekúcie môžu byť vyššie, a predbežne vyčíslil ich výšku.

8. Podľa § 201 ods. 2 veta prvá a druhá EP v znení účinnom do 31.3.2017, účastník konania môže vzniesť u exekútora do 14 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie námietky proti trovám exekúcie. O námietkach rozhoduje súd (§ 45).

9. Preskúmaním podaných námietok povinného proti exekúcii a priložených listinných dôkazných prostriedkov dospel súd k záveru o čiastočnej dôvodnosti podaných námietok, keď mal zo strany povinného preukázanú úhradu časti zaostaleho výživného a to úhradami zo dňa 13.11.2012 a zo dňa 7.12.2012 vo výške 5,- eur (za predmetné obdobie mal povinný uhradiť titulom bežného výživného sumu 2 x 150,- eur, pričom uhradil celkove sumu 305,- eur, preto súd čiastku vo výške 5,- eur považoval za úhradu zaostaleho výživného za mesiace máj 2012 a jún 2012), pričom dňa 15.3.2013 došlo z jeho strany k ďalšej úhrade zaostaleho výživného vo výške 100,- eur (táto úhrada bola takto špecifikovaná v realizovanej platbe, preto bola započítaná na úhradu zaostaleho výživného). Preto, keďže povinný mal titulom zaostaleho výživného uhradiť sumu 300,- € a v podaných námietkach preukázal úhradu sumy 105,- eur, súd jeho námietkam v časti o zaplatenie zaostaleho výživného v sume 5,- eur vyhovel a vo zvyšnej časti námietky povinného proti exekúcii v časti zaostaleho výživného v sume 195,- eur zamietol. Za dôvodné vyhodnotil súd námietky povinného proti exekúcii aj v časti bežného výživného za mesiac apríl 2013 vo výške 150,- eur, keďže výživné za tento mesiac bolo dňa 16.4.2013 (t.j. ešte pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie) povinným uhradené. Vo zvyšnej časti súd námietky povinného proti exekúcii zamietol, keďže úhradu bežného výživného za ďalšie mesiace po podaní návrhu na vykonanie exekúcie je potrebné považovať za plnenia vymožené v rámci dôvodne vedenej exekúcie. Súd tiež zamietol námietky povinného proti predbežným trovám exekúcie a to jednak z dôvodu, že tieto neboli povinným riadne odôvodnené ako aj s poukazom na čiastočnú dôvodnosť exekúcie.

10. S ohľadom na uplynulý čas od podania námietok proti exekúcii a proti trovám exekúcie súd vyzval oprávnenú na oznámenie, či zotrúva na podanom návrhu na vykonanie exekúcie a či voči povinnému eviduje zaostalosť na výživnom. Oprávnená písomným podaním zo dňa 29.8.2023 súdu oznámila, že na vykonávaní exekúcie pod sp. zn. 10Er/779/2013, EX 835/2013 už netrúva.

11. Podľa § 57 ods. 1 písm. c) EP v znení účinnom do 31.3.2017, exekúciu súd zastaví, ak zastavenie navrhol ten, kto navrhol jej vykonanie.

12. S poukazom na podanie oprávnenej zo dňa 29.8.2023 súd exekúciu v celom rozsahu zastavil.

13. Podľa § 200 ods. 5 EP v znení účinnom do 31.3.2017, ak súd rozhodne o zastavení exekúcie, rozhodne aj o tom, kto a v akej výške platí trovy exekúcie.

Podľa § 196 EP v znení účinnom do 31.3.2017, za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času. Ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona, zvyšuje sa jeho odmena a náhrady určené podľa tohto zákona o daň z pridanej hodnoty.

Podľa § 197 ods.1 EP v znení účinnom do 31.3.2017, náklady podľa § 196 uhrádza povinný.

Podľa § 14 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 288/1995 Z.z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov, ak je súdny exekútor vylúčený z vykonávania exekúcie alebo ak exekúciu súd zastaví, odmena súdneho exekútora za výkon exekučnej činnosti sa určuje paušálnou sumou za jednotlivé úkony exekučnej činnosti najmenej 33,19 eura.

14. Súdny exekútor si podaním zo dňa 4.10.2023 uplatnil titulom trov exekúcie náhradu minimálne odmeny vo výške 33,19 eur a náhradu DPH. Keďže zo strany súdneho exekútora bola uplatnená náhrada odmeny v minimálnej zákonnej výške, súd túto súdному exekútorovi priznal v plnej požadovanej výške a tiež mu priznal i náhradu DPH v sume 6,64 eur. Titulom trov exekúcie teda súd priznal súdnému

exekútorovi náhradu v celkovej sume 39,83 € a na zaplataenie tejto sumy zaviazal v zmysle vyššie uvedených zákonných ustanovení povinného.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu v časti výroku I. možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Proti výroku II., III a IV. tohto uznesenia odvolanie prípustné nie je.